

andere richting. Anders kunnen zij zich nooit verweren tegen overdreven eischen. In werkelijkheid is het reeds nu dikwijls zoo gelegen, maar de wetgever mag zulk een toestand niet tot wettelijke regel maken. Ook als de voorstanders der vrije artsenkeus toegeven, dat hier en daar het andere stelsel beter is, zou het toch van hun goedvinden afhangen, wáár zij uitzonderingen willen toelaten. (*De regeering vergeet hier, op te merken, dat als de ziekenfondsen de ter plaatse wonende artsen kunnen uitsluiten van de praktijk onder het grootste deel der bevolking, de artsen van wetswege worden beroofd van hun levensonderhoud, omdat de patiënten, die hun anders zeker hun vertrouwen zouden schenken, en niet zouden denken aan de lieden die het ziekenfondsbestuur van elders laat komen, worden gedwongen in ziekenfondsen te gaan. Bij wijze van proef moest men zoo iets eens probeeren met een ander beroep, om te zien, hoe men zulk een onteigening ten algemeenen onnutte zou opnemen. Ref.*)

De regeering wil dan geen stelsel opdringen, maar zorgen, dat bij elk stelsel de arts werkt onder voorwaarden, aan zijn stand geëvenredigd, en beschermd tegen willekeur. Daartoe ontwerpt zij in ieder verzekeringsgebied twee commissies voor de contracten, één op den grondslag der vrije artsenkeus en één op dien van het stelsel der vast aangestelde artsen, waarbij evenwel ieder lid ten minste tusschen 2 artsen zal kunnen moeten kiezen, als dit eenigszins mogelijk is. Deze commissiën bestaan uit een gelijk aantal, en tenminste 4 artsen en bestuurders of beampten van ziekenfondsen.

Alle artsen, die in zulk een district als vaste arts of vrij-gekozen arts werkzaam zijn, kunnen kiezer zijn voor de commissie hunner richting en erin worden gekozen. De leden hebben zitting voor vier jaren. Deze commissiën stellen al naar de verhoudingen in het district, de grondslagen vast waarop de aanstelling der artsen moet berusten. Deze grondslagen zijn echter niet bindend, tenzij alle betrokkenen het ermede eens zijn. Maar als een ziekenfonds bijv. ervan afwijkt, of een arts zich op onwaardige voorwaarden aan het ziekenfonds verbindt, hebben de artsen gelegenheid, zich er op te beroepen als op door vertegenwoordigers van beide partijen gebillijkte voorwaarden.

En als een arts zich naar deze voorwaarden aan een ziekenfonds verbindt, kan hem geen verwijt van incollegialiteit treffen.

Kan een ziekenfonds naar het stelsel der vaste artsen niet het noodige aantal artsen krijgen, dan heft de regeering op zijn verzoek het reglement van het ziekenfonds op.

PINKHOF.
(Slot volgt).

INGEZONDEN.

TOEPASSING VAN VLOEIBAAR KOOLZUUR VOOR GENEESKUNDIGE DOELEINDEN.

In antwoord op het ingezonden stukje van collega DE HARTOGH, in het vorig nummer, een paar korte opmerkingen.

Met het doen uitstroomen van *koolzuurdamp* krijgt men geen koolzuur-

sneeuw. Het *vlozibare* koolzuur moet uitstroomen; *daarom* is het schuin omlaag liggen van den cylinder noodig. Hoe fijner het straaltje, des te beter de sneeuwvorming. Dus: de kraan zoo weinig mogelijk open! Het uistroomen van het *gedestilleerde* koolzuur geschiedt nagenoeg zonder geluid.

Het bereiden der staafjes met het oortrechttertje is (collega DE HARTOGH vergeve mij de beeldspraak): een kind om een boodschap sturen! Zijn de staafjes zoo dun, dan buigen of breken zij licht: men kan er niet stevig mee drukken. Dus make men *finke* stevige stiften (dunner dan 6 mM. zijn zij niet bruikbaar). Met een plat vijltje kan men zulk een koolzuurstift aan een der uiteinden iederen gewenschten vorm geven. In wat Engelsch pluksel gehuld, is zulk een stift gemakkelijk te hanteeren. Het vaste koolzuur moge een *heroicum* zijn, het is dan echter een dat uiterst gemakkelijk is te doseeren. Het is een allereenvoudigst hulpmiddel, waarvan wij de waarde nog slechts ten deele overzien. Een paar voorbeelden:

Een zweer aan den hals van een 50-jarig man, met opgeworpen randen, zoo groot als een tienstuiverstuk, die ongeveer 1½ jaar bestaan heeft en die mij als *ulcus rodens*, ter behandeling met RÖNTGEN-stralen, was toegezonden, verdween volkomen na twee bevrozingen, binnen 5 weken!

Een centgrootte tuberculeuse zweer aan de kin bij een lupuslijder ver-
toonde 4 weken na de bevrozing een gladde huid.

Voor *naevi vasculosi* is eenvoudigweg geen zekerder en simpeler behandeling denkbaar! Hardere uitwassen, wratten, verrukeuze *naevi* enz. vereischen langduriger bevrozing dan weeke producten. De buizen en stampers maakt iedere koperslager-timmerman. Het vervaardigen der koolzuurstiften vereischt slechts geringe handigheid. Ik ben gaarne bereid, het aan ieder, die dit wenscht, te toonen. Het kan in groote ziekenhuizen aan de apotheek opgedragen worden. Het aanwenden leert men aldoende. Ik dank collega DE HARTOGH en de redactie voor de gelegenheid, op eenige punten nader de aandacht te hebben mogen vestigen.

Apeldoorn, 21 Maart 1910.

Dr. J. A. VOORTHUIS.

KUNSTMATIGE ADEMHALING BIJ DRENKELINGEN.

Het heeft collega KROPVELD getroffen, dat de methode van SCHÄFER zooveel gemakkelijker door leeken wordt geleerd en onthouden dan die van SILVESTER. Geen wonder. Dit moet iedereen treffen. Mag men echter *hierom* besluiten om aan leeken liever een methode te leeren, die gevaren meebrengt, dan een geheel onschuldige en heilzame methode als die van SILVESTER? Is dan het „*non nocere*” een ijdele letter geworden? Is de methode van SCHÄFER „minder volkomen” dan die van SILVESTER of is zij *gevaarlijk*? En is de physiologische methode inderdaad zoo moeilijk te leeren? Wie haar zelf goed weet toe te passen, die kan haar gemakkelijk aan anderen leeren toepassen; dat leert mij de jaarlijks door mij gegeven cursus. Wie de physiologische methode goed begrijpt, die klemt zich niet vast aan het letterlijk opvolgen van het oude voorschrift van SILVESTER. Het kussen onder den rug kan weg (er is immers tegentrekking aan de beenen). Men legge den patiënt aanstonds op den rug, met het hoofd gemakkelijk op zijde. Een paar tracties aan de tong,